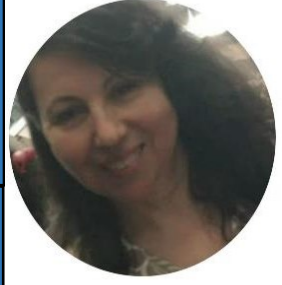

AŞK

AYTEN ÇELEBİ

Duyguların büyülü dünyasına yolu düşenler yaşadıklarına ilişkin notları dillerinin/gönüllerinin yettiği kadar söze dökmüşler...

Yüzyıllardır bir tarif için kurulan binlerce cümle anlattığı şeyin sadece o bedende alazlanan ufak bir kıvılcımı gibi düşmüş tarihin sayfalarına...Çoğu söylenmeyi söylemiş ama yetmemiş; aşk "daha" demiş...Hayat sürdükçe her yolcunun bu yangından yükselen feryadı eskilere eklenirken küllerinden yeni sayfalar açılmış sıradakine... Hangi mazlum yaşarsa yaşasın bu güzel hikâyeyi, masal olmaktan kurtaramamış kalbinin en büyük gerçeğini...

Sıra bende!

İşte size bu katardan bir yolcu...

İşte size birkaç kelam ve müebbed bir alev...

Bir ten ve o tendeki gül ile diken...

Leyla'ya bir selam benden eklenen ...

Diyebilirim ki yoğunlaşmış bir bulut parçasıdır AŞK! Düşünce ıslatacaktır ömrün o güzel parçasını. Bir gözün tavanda takılı bir gözün kapıya ilişmiş beklerken derinlerinde bir yerden sökmek isteyip de sökemediğin varlık ve umuttur da ayrıca...

Nadide bir bahar akşamında deli rüzgarların efsunladığı yüreğine düşen korkusuzluk ve her yaprak dökümünde burnunu sızlatarak canlanan hatıradan düşen kor ile ilelebet gideni uğurlarken sende kalan burukluktur...

Irak yerlerde bile bulunsan, güle rastladığında bedensiz bir elle sihirli toka yaparak yaklaşıp onu kendinden var eden inanış, derin haz ve duyustur.

Akıldan esersiz uçlara açılırken kalbinden zerre uzaklaşmamak ve kanındaki girdapta gönüllü boğulustur.

Bir andır. Bazen bir ömre bedel an bazen bir ömürden de büyük olan... Bir nefes...Bir düş...Bir dua...

Nasipsiz günlerimizde hayaliyle gönlü dolduran anlarımızın ağırdan bir şarkıyla koşulup indiği mahzen ve en içli ses....

Takvimler neyi gösterirse göstere sin ufak bakış darbesiyle harlanan ve üstün gülümsemeler eşliğinde şekillenen yüze düşen nur ve hatta çocukluktur.

Bulunmaz tahtların sahibi dahi olsan çıkabileceğin en yüce mevki ve ayaklar altına alınabilen onurundur...

Anlamaktır. Dokunuşu anlamak. Söylenemeyeni okumak...Kutsala bağlanır gibi saymak...

Çözünmek bildik şeylerin dışında bir tavrın sıcaklığında...

İpeksi güvenler içinde sarılı iken kurşuni ihanetlere uğradığında bile bir türlü ihanet edememek ve talihin garip döngüsü bu ya, sana da tatlı fiskeler fırlatıldığında gizliden gizliden tarafa; durumu ganimet bilip katılıp ufalmamaktır...

Ne desem aşk ben sana?

Kadın olmak bir yana, bilmem kaçını dünyalılık bir yana...Bulunup bulunmadığın da başka bir yana...Biraz anlattımsa da şimdilik yok diye biliniyorsun. Hani o kaş ile kirpik arasında bir de dudakta duruşun vardı ya hani bir de nabzın en hızlı dalgasında ve bir de tendeki taze yaprakta ve bir de dildeki ince yarada...İşte düşmüşsün diyorlar. Gözden gönülden düşmüşsün. Onlar bilmiyorlar. Düşenin aşk olmadığını bilmiyorlar. Sen ki arzımın derindeki magmalığıyla ya erişilemeyecek kadar yüksekte ya da inilemeyecek kadar engininde durursun bir gönlün. Varlığın ışıktır gözlerde, yokluğun yarım aydınlık. Tamamlarken tamamlanansın, ama bir türlü her kişiye uğramazsın...

Işık istersin...Maddenin en güçlü haliyle perdelediği pencereleri aşan, kuralların cezalı ve edilgen bölümlerini geçerek çöllere ulaşan yürek istersin...Af istersin, bir daha istersin. Bir daha ...Büyüklük! dersin.

Ağrı Dağı'nın zirvelerine çıkıp çobanların kavalına yerleşir koygun üflemlerle karları eritirsin.

Ne zaman ürkek bir atlıya rastlasan kanadı seninle bezenmiş turnayı tutarak göller ve göz yaşı dersin... Ferhat ile Şirin'i, Aslı'yı, Kamber'i, Romeo ve Juliet'i gösterirsin.

Bin Bir Gece Masallarını'nı, Şehrazat'ı Madam Bovary'i, Anna Karanina'yı, Elsa'nın Gözleri'ni bırakıp "daha" dersin.

Kitapsız olduğun halde kitaplar istersin...

Sonsuz bir kaynaksın elbet, bundandır ki nice Sadettin Kaynak'lar, Selahattin Pınar'lar istersin...

Girdiğin geceleri aydınlatırsın ama bazen gündüzü de zindan edersin...Sen gerçekten her halinle güzelsin aşk. ne desem ben sana daha...

Ölü bir yaz mevsimiydi uğradığında...

Sarı solmamış başak gibiydin...Can getirmiştin, kan getirmiştin...Dilinde ağusuz sözcükler vardı.

Gözlerin karaydı. Ellerin sıcak...Toplayıp bütün yıldızları başıma, geceme sınırsız an getirmiştin...Ardından dağların girdi dünyama, rüzgarların...Barışın uzak ihtimallerde saklı olduğu savaşın girdi...

Şimdi bakarak bulanmış izlerine "Leyla'ya benden" dedim...

Kırgınım sana, ama vazgeçemedim.

